

درکه و خواستن، خسته‌رووی و اتاشاراوه‌کانی دهق به نمونه دهقه شیعره‌کانی ئه‌حمده موختار جاف¹

(METAPHOR AND BORROWING: DISCLOSING HIDDEN MEANINGS OF TEXT: AHMED MUKHTAR JAFF AS AN EXAMPLE)

Hemn Karim M. SALIH²

Ahmed Mohammed RASHEED MEERA³

Article Type: Research Article // Gotara Lêkolînî
Received // Hatîn: 18.07.2021
Accepted // Pejirandin: 07.10.2021
Published // Weşandin: 30.11.2021
Pages // Rûpel: 97-112

This work is licensed under the Creative Commons Attribution International License (CC BY 4.0). <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Citation/Atif: M. Salih, Hemn Karim and Rasheed Meera, Ahmed Mohammed(2021). Biblografyaya Helbesta Kurdî Ya Klasik A Ekola Baban, *Kurdiname*, no. 5, p.97-112

Plagiarism/Întihal: This article has been reviewed by at least two referees and scanned via ithenticate plagiarism website // *Ev gotar herî kêr jî alîyê 2 hakeman va hatiye nîrxandin û di malpera întihalê ithenticate ra hatiye derbaskirin.*

کورتە:

خواستن و درکه، به‌کێکن له‌و بابته‌ره‌وانیژیه‌کانی که زۆریه‌ی شاعیرانی کلاسیک، بۆ رازاندنه‌وه‌ی سه‌لیقه‌ی شیعره‌ی و پیدانی شیعره‌یه‌ت، تێکسته شیعره‌یه‌کانیان به‌م هونه‌ره‌ رازاندۆته‌وه، ئه‌م هونه‌رانه‌ش ده‌چنه‌ خانی زانستی روونیژیه‌یه‌وه، خواستن و درکه له‌ ده‌قه شیعره‌یه‌کانی شاعیردا ناوینیشانی لێکۆڵینه‌وه‌که‌یه، له‌ سه‌ر گرنگترین و دیارترین و بلاترین زانستی ره‌وانیژیه‌یه، ئه‌ویش چه‌مکی روونیژیه‌یه له‌ شیعره‌کانی ئه‌حمده موختار جافدا، ئه‌م زانسته‌ش هه‌رسێ هونه‌ری چواندن و خواره‌ تیایدا به‌ تابه‌تی (خواستن) و هونه‌ری درکه ده‌گرته‌وه، هه‌ریه‌ک له‌و هونه‌رانه به‌ کۆله‌که‌ی دروستکردنی وینه‌ی هونه‌ری و پیدانی شیعره‌یه‌ت داده‌نریت له‌ ده‌قی ئه‌ده‌بیدا به‌ تابه‌تی شیعر، ئه‌حمده موختار جاف یه‌کێکه له‌ غه‌زه‌ل ییژه کلاسیکیه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی، وه‌ک یه‌کێکه له‌ پایه‌ دیاره‌کانی ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردی و ئه‌ده‌بی نوێ واته هه‌ردوو قوناخی کۆن و نوێ داده‌نریت، به‌کاره‌ینانی ئه‌م جوهره هونه‌رانه نه‌ک پشنگویی نه‌خستوه، به‌لکو زۆر ورد و چیرت و هونه‌رییه‌یه به‌ پاشخانیکی ره‌وانیژیه‌یه‌وه دیوانه‌که‌ی پێ به‌هێزتر و کاریگه‌رتتر کردوه. له‌ رینگه‌ی ئه‌م هونه‌رانه‌وه، ئه‌حمده موختار به‌پێی ئه‌زمونی شیعره‌ی خۆی خواستن و درکه‌ی دابه‌ش کردوه به‌سه‌ر پێکهاته خه‌یالیه‌کاندا، به‌کاره‌ینانی وه‌ک ته‌نژامیز له‌ هه‌ندێک نمونه‌دا به‌کاری هیناوه، به‌م هونه‌رانه‌ی خواستن و درکه، توانیوه‌تی شیعره‌یه‌ت له‌ شیعره‌کانیدا بخاته‌ روو، به‌ وه‌رگرتنی بیرۆکه‌ی ئه‌م جوهره هونه‌رانه له‌ هه‌ندێک له‌ شاعیرانی پێش خۆی بره‌و به‌نوسینی شیعره‌ی خۆی بدات و داه‌ینانیکی که‌متر بکات له‌م بواره‌دا، له‌چاوه‌ هه‌ندێک له‌ شاعیرانی پێشخۆیدا، ئه‌وه‌ی جیگای پرسیار و تیرامانه له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا ئه‌وه‌یه که‌ چۆن خواستن و درکه‌ی به‌کاره‌یناوه؟ گرنگترین ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ میژوویه‌ که‌له‌ شیعره‌کانی شاعیردا ره‌نگی داوه‌ته‌وه و زیاتر بۆ ده‌ولمه‌ند کردنی لێکۆڵینه‌وه‌ که‌مان به‌سوده به‌ تابه‌ت له‌ بواره‌ی خواستن و درکه‌دا که‌ یه‌کێکه له‌ هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژیه‌ی. له‌ به‌شی یه‌که‌مدا تیشکمان خستوه‌ته‌ سه‌ر هونه‌ره‌کانی درکه و خواستن له‌ روانگه‌ی شیعره‌یه‌ت ده‌قه‌وه، له‌ به‌شی دووه‌مدا شیعره‌کانی ئه‌حمده موختار جاف به‌ پێی ئه‌و هونه‌رانه‌ پراقه ده‌که‌ین.

وشه‌ کللییه‌کان: ئه‌حمده موختار جاف، روونیژیه‌ی، درکه، خواستن.

¹ ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌م له‌ نامه‌ی ماسته‌ر که‌م وه‌رگرتوه به‌ ده‌ست کاربیه‌وه، چون نامه‌ی ماسته‌ر که‌م به‌ کرمانجی به‌ پێی لاتینی نوسراوه و دوباره‌ ته‌رجومه‌ی سۆرانیم کردوه‌ته‌وه.

² Dr., Zankoya Halebçeyê, Fakulteya Perwerdeyê ya Şarezorê, hemn.kareem@uoh.edu.iq, <https://orcid.org/0000-0003-0627-8698>.

³ Dr., Zankoya Halebçeyê, Fakulteya Perwerdeyê ya Şarezorê, ahmad.mira@uoh.edu.iq, <https://orcid.org/0000-0003-2607-5521>.

Kurte

Metafor û îronî du ji wan amûrên retorîkê (rewanbêjiyê) ne ku helbestvanên klasîk ji bo xemilandina helbestên xwe bi kar tînin. Ehmed Muxtar Jaff wan wekî mijarek ji bo gotarekê bi kar aniye û îdia dike ew amûrên retorîkî yên herî girîng, herî berbelav û herî zêde di helbestên wî de têne bikaranîn. Ehmed Muxtar Jaff van hemûyan ji bo bidestxistina Runbejiyê di helbestên xwe de bi kar aniye. Û Runbejî mînanandin (simile) û alegorî bi taybetî metafor û îroniyê din av xwe de dihewîne. Her yek ji van amûran ji mijarên edebî bi taybetî ji bo helbestê rawestgeha çêkirina figurên helbestî û dayina wêneya helbestî ye.

Ehmed Muxtar Jaff yek ji helbestvanên klasîk ên edebiyata kurdî ye û di asta kevn û nû ya dibistanên edebiyatê de wekî çiyê hevpar tê dîtin. Wî tu carî bikaranîna amûrên retorîkî îhmal nekiriye, lê di heman demê de girîngiyeke mezin li bikaranîna wan bi tevahî û rast girtiye û bikaranîna wan xebatên wî xurtir kiriye. Ji ber vê yekê ji bo analizê wî ji me re rêyên nû û dubarekirina adetên edebî di çarçoveya binyadên xeyalî yên ku wî dizayn kiriye aniye. Di vê lêkolînê de, em li ser analizkirin û berawirdkirina metafor û îroniya helbestên wî disekinin û herwiha em ê encamên lêkolîna navborî parve bikin.

Li ser serpêhatiyên xwe yên helbestî, Ehmed Muxtar Jaff îronî û metafora ku bi kar aniye li ser binyada xeyalî dabeş kiriye û wekî mîzah bi kar aniye û bi saya wan karîbû figurekî helbestî di helbestên xwe de derxe. Wî ev yek ji bikaranîna helbestvanên beriya xwe girtiye û ji berhemên wan versiyoneke nû çêkiriye. Çavkaniya fikir û lêpîrsîna me ew e ku li gorî helbestvanên beriya xwe wî metafor û îroniyê çawa bi kar aniye? Pêwendiya dîrokî ya herî girîng a ku di helbestên helbestvanên berê de dixuye, ji bo dewlemendkirina lêkolîna me bi taybetî di warê îroniyê û metaforê de ewqas kêrhatî ne.

Abstract

Metaphor and Irony are two of the rhetorical devices that are used by classical poets to decorate their poems. Ahmad Mukhtar Jaff has used them as a topic for an essay arguing that they are the most important, the most common and the most used rhetorical devices of his poems. Ahmad Mukhtar Jaff used all these to attain Runbezhy in his poems. And Runbezhy contains simile and Allegory especially Metaphor and irony. Each of these devices is the standing of making poetical figures and to give poetical picture to the literary topics especially poetry. Ahmad Mukhtar Jaff is one of the classical poets of Kurdish literature and is counted as the common standing of both old and new levels of literary schools. Not only he has never ignored using the rhetorical devices but also took a great care about using them fully and properly and he strengthened his works through using them. That is why for analyzing he brought us ways to invent and repeat the literary customs in the imaginary structure frames he designed. Here we focus on the analyzing and comparing metaphor and irony in his poems and we are going to share the results of the study. Upon his own poetical experiences Ahmad Mukhtar Jaff has divided irony and metaphor upon the imaginary structures and used them as humor and through these he could give poetical figure to his poems. He made this by relying on the uses of the previous poets who lived before him and created a new version out of their works. What is our source of thinking and questioning is that how did he use metaphor and irony compared to the poets lived before him? The most important historical relationship that is shown in the poems of the previous poets is so beneficial to enrich our study especially in the field of irony and metaphor.

1_ پێشهکی:

رازاندنهوهی و ته ههه له كوئنهوه جیپی سه رنجی شاعیران و نووسه رانی هه موو نه ته وه یه كه بووه. شاعیر یان نووسهه زیاتر ههول ده دات و ته یه کی رهوان، پاراو و دوور له ههه جو ره دژواری و كه م و كوری ئاراسته بكات، چ به شیوازی شیعر بیته، یان په خشان. كاتیك زمانی روژانه ی ناخپوه رانی نه ته وه یه كه له گهه زمانی شاعیرانیان به راورد ده كه یه، بهو نه نجامه ده گه یه، له روانگه ی شاعیراندا دونیا و دیارده كانی جارێکی دیكه خو لقاونه ته وه و به ناوی نوێ ناو دێر كراون، بویه وه ختیك ده فیککی نه ده بی، یان دێرێکی شیعی ده خوینینه وه، نه وه نده له ناوه كاندا ههست

به جیاوازی ده‌که‌ین واده‌زانی به‌هه‌له‌دا چووین. جیاوازییه‌کان ته‌نیا له ناوه‌کاندا نییه، به‌لکو په‌یوه‌ندی و پیگه و کرده‌وه‌کانیش به شیوازیکی تر و جیاواز له باری ئاسایی وینا کراون. شاعیر دنیا و سروشتی ده‌قه‌ری ژیا‌نی به چه‌شنیکی تر و جیاواز له پروانینی مروقه‌کانی تر ده‌بینیت و باسی ده‌کات، بویه‌ دنیا‌یه‌کی زه‌ینی و ده‌روونی و زمانیکی تایه‌ت به خوی هه‌یه. بیگومان جیاوازی نیوان زمانی شیعی و زمانی ئاخافتن به‌هوی وشه و زاراوه و ده‌سته‌واژه‌کانه‌وه نییه که له زمانی ئاخافتن، یان خود له زمانی شیعیدا به‌کارده‌هینرین، به‌لکو بو شیوازی به‌کاره‌ینان و پیکه‌ستنن وشه‌کان له‌ناو دیره‌کاندا ده‌گه‌رته‌وه. زمان، له شیعیدا و له جه‌سته‌ی ده‌قیکی شیعی به ئیله‌امیکی سیراوی به‌رحه‌سته ده‌ییت. زمانی ئه‌ده‌بی به هر شیوازیکی ییت، له زمانی ئاخاوتنی ئاسایی قولتیه و جوانتر و کاریگه‌رتیه. ئه‌و جیاوازییه، یه‌که‌م به‌هوی ره‌نگدانه‌وه‌ی رازه‌کانی زانستی ره‌وانیژی، پروونیژی، جوانکاری، واتاناسی، ده‌ییت هوی دروست کردن و به‌دیهاوتنی وینه‌ی شیعییه که هه‌ست و جوانی به زمان ده‌به‌خشییت و تیکه‌لاوی زمان ده‌ییت.

ره‌وانیژی، بریتیه له وته‌ی جوان، ره‌وان و کاریگه‌ر، که له‌گه‌ل بارودۆخی گوینگر یان خوینهر بگونجیت، بو ئه‌وه‌ی مه‌به‌ست به‌روونی به‌خوینهر بگات و چیژی پی به‌خشییت. زانستی ره‌وانیژی ئه‌ده‌بی له‌و هونه‌ر و بنه‌مایانه ده‌کوئیتیه‌وه که هوی ره‌وانی، جوانی و کاریگه‌ری وته و پاراستنی له لیلی و شیواوییه. زانایانی ئه‌ده‌بی به‌کۆی سی زانستی: واتاناسی، پروونیژی و جوانکاری ره‌وانیژی ئه‌ده‌بی ده‌لین: ناوه‌ندی سه‌ره‌له‌دانی ئه‌م زانسته وه‌ک زۆریه‌ی زانسته‌کانی دیکه ولاتی یۆانه. ئه‌رستۆ به‌نووسینی کتیی هونه‌ری شیعی بناغه‌ی زانستی ره‌وانیژی ئه‌ده‌بی داریشت و سه‌لماندی نه ته‌نیا له‌ داهینانی فه‌لسه‌فه‌دا، به‌لکو له‌ پیناسه‌کردنی زانستی ره‌وانیژی پینسه‌نگه. وه‌رگیرانی دوو کتیی الخطابه و فن الشعر له‌ زمانی سریانیه‌وه بو سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی سه‌ره‌تاک ناساندنی ره‌وانیژی ئه‌ده‌بی به‌ ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی و ته‌نانه‌ت ئه‌ده‌بیاتی فارسیش بووه.

ناوی ته‌واوی شاعیر ئه‌حمه‌د موختار جافی کوری وه‌سما‌ن پاشای گه‌وره‌ی جافه، کوری محمه‌د پاشای که‌یخوسره‌و به‌گه (ره‌فیق حیلمی، 1941: 13). هه‌موو سه‌رچاوه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کۆکن، له‌ سالی 1316 هه‌جریدا که ده‌کاته 1898ی میلادی له‌ دایک بووه، له‌سالی 1935 دا مه‌فره‌زه‌په‌ک دروست ده‌کات و ده‌چیتیه چیایی بالامبو، ئینگلیزه‌کان له‌و کاره‌ی ئه‌حمه‌د به‌گ زۆر ئه‌ترسن، بویه له‌ ریگه‌ی سیخوره‌کانیا‌نه‌وه بو‌سه‌یه‌کی بو ده‌نینه‌وه، هه‌ر له‌ویدا شه‌هیدی ده‌که‌ن، پاشان ته‌رمه‌که‌شی ده‌خه‌نه ئاوی سیروانه‌وه، واته هه‌ر ئه‌و ساله‌ ده‌ییته مه‌رگی شاعیر.

ئه‌حمه‌د به‌گ یه‌کێکه له‌ شاعیره‌ دیار و ناسراوه‌کانی گه‌وره‌ترین قوناغی ئه‌ده‌بیاتی کوردی که ئه‌توانین بلین: له‌ ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی کوردی و سه‌ره‌تاک ئه‌ده‌بیاتی نوێ جیگاوه‌ ده‌ستی دیاره، له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا ده‌رکه‌وتوه‌وه، به‌زاری ناوچه‌ی سلیمانی و هه‌له‌بجه شیعی نویسه‌وه، ده‌ره‌شاهه‌ی و ناوداری ئه‌م شاعیره بو هۆکارگه‌لیکی بلاو ده‌گه‌رته‌وه، له‌وانه چری و ورده‌کاری له‌زمانی شاعیرداو لادانه سینتاکسییه‌کان و به‌کاره‌ینانی له‌هجه‌یه‌کی دروست له‌ زمانی ئه‌ده‌بی کوردیدا. له‌ شیعه‌کانیدا کردوویه‌تی بووه‌ته هوی دروست بوونی شیعییه‌ت، به‌کاره‌ینانی ئه‌و هه‌موو وینه هونه‌ری و خه‌یالیانه‌ی که‌شاعیر به‌هوی وینه بیستراو بینراوه‌کانه‌وه به‌رحه‌سته‌ی کردوون. دواتریش (ئه‌حمه‌د) به‌گی شاعیر وه‌ک رو‌شنییریکی شاره‌زا له‌ زمانی عه‌ره‌بی و تورکی و فارسی هه‌روه‌ها که‌می له‌زمانه‌کانی دیکه‌ی دراوسێکانی کوردی زانیوه، بایه‌خیکی زۆری به‌ره‌وانیژی عه‌ره‌بی داوه بیگومان ئه‌و ره‌وانیژییه له‌ ئه‌ده‌بی کوردیشدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه (خه‌زنه‌دار، 2010: 212).

2_ بنه‌ماي تیۆری:

رەوانیژییە دەریزینی مانا و مەبەستە بە وشە ی رەوان و گونجاو لە گەل باری پۆیستی کەسی بۆتروا ناساندنی رەوانیژی، چەمکی ئامۆزگاری ئەو کوردەبە کە بۆ قسە رەوانی کورە کە دەلیت: قسە بگێژە، بییژە، بیۆژە. واتە ئەگەر ویستت قسەبە بکەیت دەلیت قسە کەت وەك چۆن گەنم لە پێشدا لە سەرەتاوە لە بیژنگ دەدەیت بۆ ئەوەی گەنمە کە پاك و پوخت ییت بۆ لە ئاشکردن و هارینی بە ئارد بە هەمان شیۆهش قسە دەلیت لە پێش دەریزین پوخت بکریت بۆ ئەوەی شایستە و جوان و گونجاو لەبارییت، قسەکردن بەمشێوەیە دەلیت لای کورد واتە هەر لە کۆنەو قسە رەوانی لا مەبەست بوو. کەواتە: رەوانیژی لای کورد لە ئەدەبی فۆلکلۆری بەرجەستە دەلیت (محسین ئەحمەد مستەفا، 2013: 11). رەوانیژی هەرۆک زانستەکانی ئەدەب هەر لە کۆنەو لەوکاتە ئادەمیزاد هاتووە دونیاو بەو دەریزینانە لە ژيانی رۆژانە یاندا بۆ جیبەجیکردنی ئیش و کارەکانیان بەو وشە و دەریزینانە کە لە دەمیان هاتووە دەروە تیکەلی سۆزێک بوو، جا ئەو سۆزە سەرەتا نەتوانراوە درکی پیکریت، تاواي لپهات سات بەسات هەست بە بوونی دەکریت، ئەدەبێک لەدایک دەلیت و دیتە ئاراو، بۆیە لپهرا ئەو رۆونە سەرەتا ئەدەب هەبوو و دواتر بابەتە ئەدەبێەکانی تر لە دایک بوون و خۆیان تیدا بینیووەتەو رەوانیژی یەکیکە لەو بابەتانە ناو ئەدەب کە سەری دەرھێناو و لە دایک بوو. یەکەم کەس کە ئامازە ی بە هەندئ هونەری رەوانیژی کردی (ئەرستۆ) یە ئویش لە هەردوو کتیبە کە ی هونەری شعر، هونەری دوان، ئەرستۆ سەرەتا کە هات لە دەقە ئەدەبی و سیاسییەکانی کۆلییەو شانو نامە و خیتابە بوو، لپهروە بۆی دەرکەوت ئەم دەقە بە سود وەرگرتن لە هونەرەکانی رەوانیژی بەھێزتر و جوانتر ئەبن (ئیدریس عبدالله، 2012: 9). هەر لە رێگە ی ئەم هونەرەو تانرا تیکستی بەرھەمی هونەری باش لە تیکستی خراپ جیاکریتەو. لە ژیر چەمکی رەوانیژییدا هونەرێکیترمان هەبە ئویش هونەری رۆونییە.

3_ رۆونیی:

لەم توێژینەو دا زیاتر جەخت دەخەینە سەر ئەم هونەرە ی رەوانیژی کە رۆونییە ئەمیش چەند بابەتێک لە خۆدەگریت (لێکچواندن، خوازە، خواستن، درکە)، لەم توێژینەو یە دا زیاتر باس لە دوو بابەتی رۆونیی دەگریت ئەوانیش (خواستن، درکە) لە شعر ی ئەحمەد موختار جافدا.

رۆونیی زانستێکە دامەزرراوە لەسەر چەند بنەرەتێک بۆ دەریزینی تاکە مانا لە رێگای جۆراو جۆرەو کە هەندیکیان لە هەندیکێ تریان رۆونتر و ئاشکراتر (محسین ئەحمەد مستەفا، 2013: 118). رۆونیی لە چالاکترین بەشی رەوانیژی، رۆلێکی دیار و کاریگەری لە بونیادی وینە ی شیعریدا دەبینیت، لەو زاراو جیماوانیە کە لە واتای وینەو نزیک دەلیتەو هەمیشە شاعیران بۆ جوانی تیکستەکانیان لە هەموو سەردەمەکاندا پەنایان بۆ بردوو، کردوو یانە بە ئامرازێک بۆ گەیانندی مەبەستەکانیان بۆ خۆنەران، واتە: ئەو زانستە یە کە چەند رێگە یەکی جیاواز بە یەک و اتا بۆمان دەر دەپیریت و رۆونکردنەو لە سەر واتای مەبەست دەدات (Hemn Karim, 2016, 15). رۆونیی باسیکی زۆر فراوانە ئەو شتانە دەگریتەو، کە پەردە لەرووی گوزارە لادەدەن دەیخەنە بەرچاو، یان بیر و باوەرێک دەگرن و دەیخەنە روو بۆ ئەوەی گوێگر یان خۆنەر بتوانیت بگاتە بنج و بنهوانی، لە مەبەستەکان تیبگات (عەزیز گەردی، 1972: 18). ئەتوانین بلین رۆونیی دەستیکی بالای هەبە لە دروستکردنی وینە ی شیعریدا و ئامادەبوونیکی بەردەوامیان هەبە لە بواری داھێنانی شیعریدا، ئەو ئامرازە یە کە ئەرکی لاپردنی دەمامکە لەسەر واتا ئاشکرا کردنی مەبەستەکان، رۆونیی دیارترین و گرنگترین زانستی رەوانیژیە کە چەند هونەرێکی تیدا کۆبوو تەو کە ئەمانە پیکھینەری وینە ی هونەرین بۆ جوانکردن و بەھێزکردنی دەقی شیعی.

3_1_ خواستن:

خواستن بریتیه له وه رگرتنی شتیک له به کیکه وه بو ئەوهی بو پپووستیه کی دیکه له شوینیکی دیکه به کارپپنریت، بونموه پینوسیک له براده ریک وه ده دگری و ده پپینی نوسینه کانی خوتی پیده نوسیت، ههروهه ها بو خواستنی کچیک له ماله باوکیه وه به کاردیت، که کوریک دهی خوازیت ده پپنیه ماله کهی خوی وه ک خیزانیکیان لیدیت و له ماله کهی خوی مامه لهی له گه له ده کهیت، وه ک ده گوتریت ئەم پینوسه م له فلانی خواست، یان ئەو کچه مان له فلانی خواست، به مشپوهه یه ماناو واتای وشه ی خواستن ده خهینه پروو (ئیدریس عبدالله، 2010: 125). خواستن وشه یه که یان ده پراویکه، که به شپوهه یه کی خه یالی به کاردیت بو مه به سستی وه سفکردنی که سیک یان شتیک، له پیناو پیشان دانی ئەوهی که دوو که س یان دوو شت سیفهت و تاییه تمه ندیان له یه که وه نریک بیت، به مه به سستی به هیژکردنی سیفهت و تاییهت مه ندیه که یه له دڕیگی له یه که یه وه بو ئەوی تریان (هه ژار فه قی سلیمان، 2014: 113). خواستن گرنگترین بابته ی ره وان بیژی و پروو نیژی، که هه ره له سه ره تای ده رکه وتنبه وه تا ئیسته با یه خ و تاییه تمه ندی خوی هه یه و لپهاتووی شاعیر پیشان ده دات، له به کاره پینانی له به ره هه مانیاندا، خواستن گه وه ره ترین هونه ری پروو نیژی به بو ناشکرا کردنی بابته تشاراوه کان به کارده هیئیریت (شمیسا، 1381: 153). (تفتازانی، 1425: 593) ده لیت: خواستن ئاسانه ترین و باشترین ناساندنی ئەوه یه که به کاره پینانی وشه یه که یان ناو هینانی شتیکه له جیی ناوی شتیک تر که واته خواستن هونه ریکی دیکه ی ره وان نیژی، که ئەحمه د به گی شاعیر له دروستکردنی وینه شیعریه کانی با یه خیکی گرنگی پیداوه، ئەم هونه ره له هونه ره کانی تر کورت پرتره و پله ی کاریگه ری هونه ری به رزتره، چونکه له م هونه ره دا چوینراو پیچوینراو ده چنه ره گهزی به که وه، هیچ جیاوازییه ک له ئیوانیاندا نامیدیت، واته به نه هاتنی لایه کیان راسته وخو خواستن دروست ده ییت.

ئه توانین بلپین خواستن به شیکه له به شه کانی پروو نیژی له لیکچواندن به هیژتر و پاراوتره، ئەگه ر چ ی ئه ویش له بازنه ی لیکچواندن ده سوریه ته وه، به لام به مشپوه ساکاره نابه ته دی به لکو له ئەنجامی لپوردیبه وه و ئاستی مه عریفی خوینره هه سته به وه ده کریت، که لپچوو هه یه، به لام نادیا ره ئەگه ر به راوردیک له پرووی سیمانتیکه وه له ئیوان خواستن و لیکچواندن بکه یه، ده بینین لیکچواندن زوربه ی زوری بو ناشکرا کردن و پروو نکرده وه به کاردیت که ده چینه بابته ی وه سف بو ده ریپینی ئەندیشه، به لام خواستن زوربه ی بو هیژ و توندی ده ریپین و کارتیکردنی له گوئگران به کارده هیئیریت له م پرووه وه له لیکچواندن به هیژتره (نهوزهت احمد عسمان، 1991: 96).

لپره دا به هوی ئەم پیناسانه ی سه ره وه ده بینین، ئەم هونه ره نه ک ته نها له بواری ئەده بدا کاری له سه ره کراوه و گرنگی خوی پیدراوه، ههروهه ها له بواری زمان و زانستی زمانیشدا لای زمان ناسانیسه بایه خیکی تاییه ته ی پیدراوه، ده بیته هوی هینانه کایه یی وشه ی نو ی و واتای نو ی و له دایکیوونی واتای نو ی له ناو وشه کۆنه کاندا، به وه ش وا ده کات برۆح به به ری وشه کۆنه کاندا بکاته وه. ههروهه ها توانیمان له خواستن بگه یه و له چواندن جیا ی بکه یه وه، به سود وه رگرتن و تیگه ستن له و پیناسانه ی سه ره وه بگه یه ئەو رایه ی که خواستن یه کیکه له هونه ره هه ره به رز و دیا ره کانی ره وان نیژی و پروو نیژی له هه ناوی چواندنه وه هاته ته ده ره وه، ههروهه ها چواندنیکه کورت و چر کراوه ته وه به نه هاتنی به کیک له لایه نه کانی چواندن، له ئەده بیاتی کۆن و نویدا ده گمه نه شیع خالی ییت له م هونه ره به رزانه ی پروو نیژی، ئەحمه د موختاریش بیبه ش نه بووه له م هونه رانه زور به لپهاتوانه توانیوه تی ئەم هونه ره مان

بۆ بخاته بەردەست خوینەر لە دەقه شیعرییه کانیدا بە شیۆهیه کی پروون و ئاشکرا له دەقه کانیدا رهنگی داوه ته وه.

3-2- بنه رته کانی خواستن:

- 1- بۆ خواستراو: له چواندندا به رامبه ر چوینراو دیت.
- 2- لێخواستراو له: چواندندا به رامبه ر پێچوینراو دیت.
- 3- خواستراو: له چواندندا به رامبه ر پرووی لێکچون دیت، واته ئه و سیفه ته یان ئه و شته خواستراوه یه که شاعیر ده یه ویت بیهوازیت بۆ شتیکی تر، باس بکریت و باس نه کریت پێره وی خواستنه که ناگۆریت.
- 4- نیشانه ی خواستن: ئه مه ش نیشانه یه کی وشووی یا گوزاره یه که به ره له سته ی ئه وه ده کات مانای دروستی وشه که مان مه به ست نه ییت (پروکان گوزیل، 2014: 46).

بۆ نمونه شاعیر له م نمونه دا توانیویه تی هه رچوار بنه رته که مان بۆ دروست بکات:
مه یلی سه یری به در ئه کا دل، لاده زولفی ده رخه به دری پروومه تی خۆت شوخه که ی عالی وه حیجاب
شاعیر خواستنی بۆ دروستکردووی له وشه ی (به در) نیوه دیری یه که مدا که به واتای پرووی یار هاتووه، که هونه ری خواستن له و وشه دا کۆبووه ته وه، به و پێیه ی که چند وشه یه کی تر له دیره که دا هاتووه، که یارمه تیمان ده دات که بلین ئه و وشه یه بۆ واتای دروستی خۆی به کار نه هاتووه، وه ک: وشه ی (زلف و حیجاب) که دوور و نزیک یه یه ونه دی به به دروه نییه، به لکو مه به سته ی یاره که یه تی که ویستویه تی له جوانی و پرووناکی و پرشنگذاری بیهو بپێیت به به در.

پروومه تی یار..... بۆ خواستراوه
به در..... لێ خواستراوه

جوانی و پرووناکی یار..... خواستراوه
زولف و حیجاب..... نیشانه ی خواستنه. لیره دا شاعیر هه رچوار بنه ماکانی خواستنی بۆ دروست کردوین. له نمونه یه کی تر دا:
خوا که ی ییت که من په شتانی بالاو چ وه ختی پیر به دنگ بگرم دوولیمۆی نه وره سی قامه تی تۆ بم
کالت ل، 72

دوو لیمۆ هاتوه لێخواستراوه، بۆ خواستراو که سنگی یاره نه هاتووه، چند وشه یه ک له دیره که دا هاتووه که یارمه تیمان ده دات بلین وشه که بۆ مه به سته ی خۆی به کار نه هاتووه، که ئه ویش وشه ی (چنگ) که نیشانه ی خواستنه که یه، هه روه ها وشه ی (کال) هاتووه که ده ییته خواستراوه ئه م وشانه یه یه ونه یان به مه مکی یاره وه هه یه، که ویستویه تی بیهو بپێیت به دوو لیمۆ.

سنگی یار- مه مک..... بۆ خواستراوه
دولیمۆ..... لێخواستراوه
خیر و کال نه گه یوو..... خواستراوه

چنگ..... نیشانه ی خواستنه. هه رچوار بنه ماکه ی خواستنی بۆ کۆکردووینه ته وه.

گرنگی خواستن و مه به سته کانی له شیعریدا:

له دیوانه جوانه که ی شاعیردا ئیمه درکمان به م نمونه کردووه له هونه ری خواستندا ئه گرچی هه موو چه مکه کانی خواستنی له خۆ نه گرتووه، به لام به شیۆه یه کی باش خواستنی به کار هیناوه. خواستن وه ک: دیارترین هونه ری ره وانپێژی داده نریت له ژانری شیعردا، له به ر ئه وه

ناکه هونەرێکه مه و دایه کی فراوان بو شاعیر ده هیلتیه وه، واده کات له جوغوزێکی دیاریکراو نه سوڕێته وه نه پینی و جوانی خواستن له دوو لایه نه وه یه:

به که میان: نه گۆرانی به کارهینانی تهکنیکی خواستن، به و هۆیهی هه موو تایه تمه ندییه کانی شاعر جگه له خواستن ده گۆریت، ماده، وشه، زمان، کیش، ریبازه بیره کان، به لام خواستن وه ک ریبازێکی بنه ره تی ده مینێته وه.

دوو هه میان: تیکه لکردنی سیفاتی شته له بنه هاتوو هه کانی ده و روبه زمانه، له م رینگه یه وه شاعیر ده توابت به تا که ته کنیکێکی وه ک: خواستن هه زاره ها وینه ی شاعیر دروست بکات، پێویسته ئه وه بخرێته به رچاو، خواستن تا که هونەرێکه به دوو ئاراسته ی جیاواز کار ده کات. به و مانایه ی هونەرێکه له لایه ک کار له سه ر که ره سه ته کانی زمان ده کات، له لایه کی تره وه له واتایان ده گات، ئه م پرۆسه یه زمانێکی تر ده خولقینیت له ناو زماندا، به هۆی ئه و په یوه ندییه ی دروستی ده کات له زێوان وشه کاند، به و هۆیه وه په یوه ندییه باوه وشه ییه کان تیکه ده دات و په یوه ندی نوێ دروسته ده کات، که پێشتر نه وتراوه و نه نوسراوه ته وه، به مه ش خواستن زیاتر کاری گه ری ده بێت له سه ر هه ست و ده رون و نرخێکی هونهری باشتر و زیاتر دروست ده کات (Hemn karim, 2016, 111). ئه ر ک و پرۆلی خواستن تایه ت مه ندی و قورسایه ی خۆی هه یه له شاعیرد.

جۆره کانی خواستن له شاعیر ئه حمه د موختار جافدا:

1- به پێی دوولایه نه که

2- به پێی وشه خوازاوه که

1-1- به پێی هات و نه هاتی دوولایه نه که

1-2- به پێی ههستی و ژیری دوولایه نه که

1-1-1 خواستنی ئاشکرا

1-1-2 خواستنی شاراوه

1-1-1 خواستنی ئاشکرا:

جۆرێکی گرنگ و دیاری خواستنه که ته نها لێ خواستراو تیبدا هاتیبت، له پێناسه یه کی تر دا خواستنی ئاشکرا ئه و خواستنه یه که تیبدا پێچوینراو ده رده که ویت و چوینراو ده رنا که ویت، به م جۆره خواستنه ش ده گوتریت خواستنی ئاشکرا (احمد متلوب، کامل حسن بصیر، 1982: 350).

به سه ری تۆ قه سه م ئه ی یوسفی لێوی شیرینه توتی شه که ر ئه فشانی من ل،
که نهانی من

108

له م به یته ی شاعیر دا یوسفی که نهان هاتوو که لێ خواستراوه، له پرووناکی و به خشنده ی بو یار که وشه ی یار نه هاتوو، چوینراو ده رنه که وتوو شاعیر لێ ره دا سوین به یاره که ی ده خوات که ده لیت: تۆ بو من هه موو شتێکی واته له جوانی و پرووناکی و به خشنده ی دا، ئه وه ی مه به ستمانه یار نه هاتوو بو خواستراوه یوسفی که نهان هاتوو لێ خواستراوه به مشیوه یه خواستنی ئاشکرا دروست ده بێت.

خواستنی ئاشکرا ده کریت به سی به شه وه:

1- خواستنی رێک

2- خواستنی هاودژی

3- جۆره کانی خواستن

1- خواستنی رێک:

له هه ندی سەرچاوه شدا خواستنی گونجاویشی پی ده گوتریت، هه موو نه و خواستنه ده گرتیه وه که هه ردوو لای لیخواستراو بوخواستراو پیکه وه بگونجین، واته ریکن گونجاون (عهزیز گهردی، 1972: 76). به و واتایه له کاتی هینانه وهی خواستنه که دا سیفه ته که یان گونجاو بیت وه ک نوستن، مردن، نه خوینده واری، تاریکی، مانا کانیان له یه که وه نزیکن.

لابه توخوا پرته وی شه مع و چرا له م چونکه ئەم شه و هاته مه جلیس ماهه که ی مه حفه له تابانی من ل، 110

خواستنه که ی له مانگدا بو دروست کردووین، که به مانا دروستیه که ی خوی نه هاتوو، به لکو به مه بهستی (یار) ه که دهرنه که وتوو، بوخواستراو به هوی نه و شانیه که له دیره که دا هاتوو وه ک: شه مع و چرا، یان هاته مه جلیس. لیره دا نه توانین نه وه بیسه لمینین که مانگ نایه ته مه جلیس بویه به واتای دروستی خوی به کار نه هاتوو، له م دیره دا مانگ و یار هه یه به یه که وه گونجاون واته شاعیران هه له سه ره تاوه ئەم دوو وشه یان به یه که وه گونجاوندوو، بویه نه توانین به خواستنی گونجاو ناوی لی بنین، چونکه مانگ و یار له پرووناکی و میهره بانیدا وه ک یه کن گونجاون.

2- خواستنی هاودزی:

ئەم خواستنه خواستنی نه گونجاویشی پیده گوتریت، ئەم خواستنه شه له سه ره ئەساسی دژ یه کی دروست ده بیت، دژ یه کن وه ک تالی و شیرینی، گهرمی و ساردی، مردن و ژیان (عهزیز گهردی، 1972: 77).

به سه ری تو قه سه م ئە ی یوسفی لیوی شیرینه توتی شه که ره ئەفشانی من ل، که نغانی من 108

خواستنی هاودزی له م دیره دا زور به پروونی و ناشکرای ههستی پیده کریت نه ویش یوسفی که نغان، له پرووی ره گهزه وه سه یر بکه ین دژ یه یاره که به تی که ئەم دوو وشه یه دژ یه کن بیز و می، خواستنی دژ یه کی بو دروست کردووین.

3- جوړه کانی خواستن:

3-1- خواستنی ناشکرای گشتی:

له م جوړه خواستنه دا هیچ پئویستمان به بیرکردنه وه نییه بو گهران به دوا ی وشه ی خواستراو، چونکه وشه ی هاوبه شه ی لی خواستراو و بوخواستراو ناشکرایه، نه و جوړه نزیکیه ی که له زماندا هه مانه پئویست به گهران ناکات به دوا یاندا (دهریا جه مال، 2009: 213). له م جوړه خواستنه دا خواستراوه کان نه و شته باو وینه دووبارانن، که زوریک له شیعر و بابته هونه ریبه کاند دوا به بوونه ته وه.

به یادی پروومه ت و حالت هه موو شه و تا به منم مشغولی ته عدادی گرۆهی ماه و په روینم سبجه ینی ل، 101

له م جوړه خواستنه دا پئویستمان به بیرکردنه وه نییه بو گهران به دوا ی خواستراودا، واته لیره دا ماه به واتای دروستی خوی نه هاتوه به مه ست له مانگ خواستنه له یار، یان مه عشوق، چونکه یار بوخواستراوه به هوی نه و شانیه وه له دیره که دا هاتوو یادی پروومه ت و حال په روین، بویه کی پروومه تی هه یه و به یادی تابه یانی مه مشغول ده بیت دیاره که یاره که یه تی بویه ماه ده بیت خواستن لیره دا. ماه و یار جوړه نزیکیه که له ژوانیاندا هه یه ده توانین بلین ده بیت خواستنیکی ناشکرای گشتی.

3-2- خواستنی ناشکرای تایه تی:

نه و جوړه خواستنه یه که هاوبه شه واته خواستراوه کان چر ده کرینه وه ته نها خاوه ن زانیاریه تایه ته کان نه بیت لی تیناگن، واته هاوبه شه کانیان شاراوه یه ته نها خاوه ن به هره کان

دهیان ناسن هه موو کهس درکیان پیناکات ئەوانه نه بیټ که بهه ره و توانای بهرزیان هه یه (هه مان، 2009: 214). که واته دۆزینه وهی خواستراو له م جوړه دا کاریکی سانا نییه، پۆبستی به پاشخانیکی مه عریفی باش هه یه.

ئه وهنده گه وهه ره له دوو چاوم نه بارینم له نیگار داوینی من ئەمڕۆ وه کو ده ریای عوممان ل، هیجرانا
150

له م جوړه دا پۆبستمان به پاشخانیکی مه عریفی خویندنه وهی شیعر هه یه، تاوه کو بتوانین که مه به ست له گه وهه ره فرمیسکه، چونکه زۆر جار شاعیران ددان ئە شوپه یین به گه وهه ره له سپیتیدا، به لام لێره دا شاعیر مه به ستی فرمیسکه که زۆر به نرخ بووه لای ئه وهنده فرمیسکه له دوو چاوی هاتوو له دوری و دایران و هیجری تۆ که مه به ستی یاره که یه تی، شوپه اندوو به تی به نیگار ده لیت: داوینی من وهک ده ریای عوممانه واته له سویری و زۆریدا. گه وهه ره لێخواستراوه هاتوو، فرمیسکه بۆ خواستراوه نه هاتوو، دوو چاوم نیشانهی خواستنه، به نرخیه که ی گه وهه ره خواستراوه.

3-1-1 خواستنی شاراهه:

له پیناسه ی خواستنی ئاشکرادا ئه وه مان خسته روو که ئه و خواستنه یه تیایدا پێچوینراو ده رده که ویت و چوینراو ده ر ناکه ویت، ئە گه ره ئەم پیناسه یه پێچه وانه بکه ینه وه ئەوا خواستنی شاراهه مان بۆ دروست ده بیټ، واته ئه و خواستنه یه تیایدا چوینراو ده ر بکه ویت و پێچوینراو ده ر نه که ویت. ئەو خواستنه یه که بۆ خواستراو ده ر بکه ویت، یان یه کئ له تایبه ت مه ندیه کانی په یوه ندی دار به لێخواستراوه وه یان لئ خواستراو ده ر نه که ویت (احمد پارسا، 1397: 79). زۆر جار یه کئ له وشه نزیکه کان به لێخواستراوه وه به کار ده ینین هه ره بۆیه ش به شیک له توێژه ران پێیانویه که ئەم هونه ره به خواستن نازانن. هه ره وه ها خواستنی شاراهه به شیوه به کی بهر چاوالای ئەحمه د موختار شاعیر ده بینریت:

ببستون ببسته ش که وه قنئ لاله ی لئ باسی خوینی دیده و داغی دلئ فهاد ئەکا
سه وز ئەبئ
ل، 60-64.

له م دیره ی شاعیردا ببستون بۆ خواستراوه ده ر که وتوو به لام مروف لئ خواستراوه ده ر نه که وتوو، لێره دا خواستنی شاراهه ی بۆ ده رخستوین، ئەویش به وشه ی ببستون که هیناویه تی شاخی ببستونه قسه ناکات، به لام شاعیر توانیویه تی ببستون ببسته قسه، که خواستراوه بۆ مروف وه مروفی هیناوه لێخواستراوه ده ر نه که وتوو، ببستون بۆ خواستراوه زۆر به روون و ئاشکرا ده ر که وتوو.

3-1- به پنی ههستی و ژیری دولایه نه که:

هه ره که چۆن له هونه ری چواندندا باس هه ستی و ژیری دولایه نه که دیاریده کریت به هه مان شیوه ش له هونه ری خواستنییدا دیاری ده کریت، به لام جیاوازی چواندن له گه ل خواستندا هه یه له خواستندا ته نها لایه نیکان ئاماده یه به لام له چواندندا هه ردوو لاین ئاماده ن، به هه مان شیوه ی چواندن له خواستنییدا چوار جوړن، به لام لای ئەحمه د موختاری شاعیر هه ر چوار جوړه که ی به کار نه هاتوون، ئەوه ی ئیمه درکمان پیکردوو ته نها هه ستی به هه ستیه. واته دوو لایه نه که هه ستی بن و بهر یه کئ له هه سته کان که وتبن و هه ستیان پیکریت، ئاساییه ئەگه ر خواستراوه که هه ستی بیټ یان ژیری به لام به زۆری هه ستی ده بیټ (هه ژار فه قئ سلیمان، 2014: 137).

ملی که چکرد وه نه وشه که وته بهر پیت وه که ده ر که وت خالی لئوت بیکه یی شپت و خه تابه ره
قه باحه تبار
ل، 121

لەم بەیتەدا وەنەوشە هاتوووە بۆ خواستراوە دەرکەوتوووە، واتە خواستنی هەستی بە هەستی بۆ دروست کردووین مەرووف لێ خواستراوە نەهاتوووە، بەلام دلتهنگی مەرووفی خواستوووە بۆ وەنەوشە واتە مەرووف کە لێخواستراوە هەستیە وە وەنەوشەش بە هەمان شێوە هەستیە، مەبەستی شاعیر لە وەدایە کە دەلێت: وەنەوشە ملی کە چکرد کە یارەکە دەرکەوت وەنەوشە تێگەیی کە شیت و خەتابارە گوناکارە و خراپەکارە بۆیە دەلێن وەنەوشە ملی کە چکرد. نەخۆش کەوت نێرگسی بیچارە بۆ ئەو چاو قەدی نوشتایەووە عەرەر کەدی بالای ئەو یارە بیمارە

ل، 121

لەم دێرەداخواستنی شاراوەدی هەستی بە هەستی بۆ دروست کردووین، کە وشەیی عەرەر بۆ خواستراوە هاتوووە هەستی یە، هەرۆهە مەرووف لێخواستراوە دەرکەوتوووە هەستی یە. بۆیە هەردوو لا بۆخواستراوە و لێخواستراوە هەردووکیان هەستین، مەبەستی شاعیر کە دەلێت: (قەدی نوشتایەووە عەرەر کە دی بالای ئەو یارە) واتە بالای یار ئەوئەندە جوان و رێک و بەرزە عەرەر بە بینینی خەجالت بوو، بۆیە قەدی نوشتاوتەووە، مەبەستی شاعیر لە قەد بالای نوشتانەووەی قەد خواستراوە لە مەرووفەووە هاتوووە بۆ عەرەر. فیدات بم چۆن بنوسم شەرحی حوسنت لە تەعریفی زوبانی خامە لالە ل، 156

لەم بەیتەدا بۆ خواستراوە خامە، هاتوووە و هەستیە، شاعیر مەبەستی لە وشەیی خامە قەلەمە کە لەلای نالی سالم محوی بە هەمان شێوە بەکارهاتوووە و تراوە، مەرووف لێخواستراوە نەهاتوووە هەستی یە کە سیفەتی لە مەرووفەووە خواستوووە بۆ خامە، لێرەدا شاعیر نەیی توانیووە بنوسیت وەسفی جوانی یارەکە بکات بۆیە دەلێت: خامە لالە واتە قەلەمەکە دەستم لال بوو، توانای نوسینی نەماوە لە حەسرەت جوانیت.

3_2_2_ درکە:

ئەم هونەرە یەکیکە لە گەرنگترین کۆلەکەکانی زانستی ڕەوانبێژی لە پال هونەری چواندن و خواستندا کە پێشتر باسکراون دواين هونەری ڕوونبێژی، هونەری درکە هونەری واتای قوڵە لە ئاستیکدا یە لێکدانەووەی ئەم هونەرە پێویستی بە پاشخانێکی مەعریفی و کۆلتوری و زمانی قوڵ هەبێ، ئەم جۆرە هونەرە واتای زمانی تێدا بەکار دێت لە میللهتیکەووە بۆ میللهتیکە تر و لە زمانیکەووە بۆ زمانیکە تر یان لە سەردەمیکەووە بۆ سەردەمیکە تر بەکارهاتوووە، هەرۆهە گۆرانکاری بەسەردا هاتوووە، سەبارەت بە مەرووفی درکە وەک هونەری ڕوونبێژی بۆ پێکەنانی ئەو وێنە شیعریانە بە وێنە ڕوونبێژی ناسراوە. درکە وێنەکی ڕوونبێژیە بونیاد دەنێت لە سەر بنچینەیی پەيوەندیەک لە نێوان دوو واتادا پاشان پەيوەندیەکی بەستراوە لە نێوان ئەو واتا دیارە کە زاراوەکە خۆی دەگەپەنێت لەگەڵ ئەو واتایە کە لە گواستنەووەکەدا مەبەستیەتی، چونکە بەهەیەکی راستە قینە نییە بۆ ئاشکرای زاراوەکە لە خودی خۆیدا بەلکو تەنھا هەنگاویکە کە ڕێرەو ڕۆشن دەکاتەووە بۆ واتایەکی تر و ئەو واتایە کە ئاخوتنەکە مەبەستیەتی (دەریا جەمال، 2009: 226). درکە بریتیە لە ڕستەیک بۆ غەیری واتای دروستی خۆی بەکار دێت و واتایەکی درکاو دەگەپەنێت، هەرچەندە هیچ ڕێگەرەکی نییە لەووە ڕستەکە بۆ واتای دروستیش بەکار هاتبێ ئەوئەش لەبەر ئەو لێکچونەبە کە لە نێوان دەریزینی درکاو واتای درکاوی ڕستەکەدا هەبێ، بە واتایەکی تر دەتوانین بڵین: درکە وێنەیکە بە پێکەتەکە خۆی بەرەو واتایەکی تر مانایەکی ترمان دەبات (ئیدریس عەبدالله، 2014: 190). د. عبدول سلام سالار لە نامە ماستەرەکەیدا سەبارەت بە درکە دەلێت: جۆریکە لە پاشگەزبوونەووە لە بەکارهێنانی واژەیی بەرەتی بۆ واتایەک و بەکارهێنانی واتایەکی تر بۆ ئەو واتایە بە هەندێ شیکردنەووە، دەبێت پەيوەندیەک لە نێوان ئەو دوو واژەیدا هەبێت (عبدول سلام سالار، 2010: 118). لای شاعیرانیش درکە پێویستیەکی داھێنانی شیعریە چونکە بەها هونەریەکی کارێگەرەکی کارای هەبێ لە

پێکهێنانی وێنه و دهرخستنی سیمایه هونهریه شاراوهکانی، که به رواله تهکانی داهێنان و جوانی روون دهیتهوه و دهرهوشیتهوه ژیان دهکات بهر ئهوهوینیهی که ئاماژه به هێزی په یوهندی نێوان مرووف و هوکارهکانی تری چوار دهوری دهکات (سعد فاروق یوسف، 2011: 177-188). ئه مانه و چه نندین پێناسه ی تر له سه ر درکه باسکراون، له م توێژینه وه دا ته نها چه ند راو بۆچوونی چه ند مامۆستایه کمان خستوه ته پرووه وه. ئه حمد موختار جاف به مشیوه یه نمونه ی بۆ هیناوینه ته وه که ده لێت:

وه ته ن فهرمووی به خنده ی نازه وه ههر وه ئه ماحه یفی که چه ند سال ئه سیری په نجه ی په ری وامه
دێوم ل، 93

له م به یته ی شاعیردا زۆر وه ستایانه هاتوه دوو هونه ری تیدا کۆکردوه ته وه هونه ری لیکچواندن که بابه تی ئیمه نییه، هونه ری درکه ی بۆ هیناوینه ته وه واته له نیوه دیری په که مدا لیکچواندنه له نیوه دیری دووه مدا درکه یه، وینه که له سه ر بنچینه ی درکه دروست بووه که له وشه ی دێو دایه که وشه ی دێو شاعیر بۆ دوژمنانی کورد و کوردستان به کاری هیناوه به لکو شاعیر راسته وخۆ به کارنه هیناوه به لکو به رجه سته ی کردوه ده لێت: چه ند ساله ئه سیری په نجه ی دێوم بۆیو درکه له خودی شته که دایه شاعیر نه یوانیوه به سه ربه سته ی و ئازادانه رای خوی دهریری ت جا له بهر ههر هوکارێک بوویت، بۆیه ههر به هه مان شیوه باسی نیشتمانه که ی ده کات ئه لێ: چه ند ساله ئه سیری ده سته ی داگیر که روو دوژمنانی نیشتمانه که یه تی، شاعیر ده یته ئامرازێک کار کردنه سه ر ده روونی خه لکی ئه و سه رده مه ورووژاندنی خوینه ر هاواری وه اوسۆزی خوینه ر و خه لکی ئه و سه رده مه، وشه ی دێو، درک پێکراوه به لام دوژمن ناحه ز داگیر که ر، درک بۆکراوه.

بنه ره ته یه کانی درکه: لیکۆله ران و زانایانی ره واننێژی بنه ره ته کانی درکه یان به سه ر سێ جوردا پۆلین کردوه، هاواریان له سه ر ئه وه ی هونه ری درکه له سه ر ئه و سێ کۆله که وه ستاوه و بونیاد نراوه:

1- درک پێکراو: بریتیه له واتای دروست که زاراوه که بۆی به کارهاتوه له مه وه ده گوازیته وه بۆ په یوه سته که، یان به واتایه کی تر بریتیه له دهریراوه دیاره که که قسه که ر وه ک به لگه په ک به کاری ده هینیت بۆ مه به سته ی دیاری کراوی خۆی.

2- درک بۆکراو: بریتیه له واتای په یوه سته ی درک پێکراوه که که قسه که ر له پێگه ی درکه وه هێما و ئاماژه ی بۆ ده کات.

3- نیشانه، قرینه: بۆ بوونی واتا درکه یه که یه، ئه و بنه ره ته ی درکه به بنه ره تێکی گرنه داده نریت نیشانه له درکه دا ده ییت به هوپه ک بۆ به رگری کردن له بوونی واتا دهره کییه که، واته نیشانه ی درکه جیا به نیشانه ی خوازه (دهریا جه مال، 2009: 241-242).

گه ر بلپی ئه حمد له یاری بۆسه یی روو ئه چه رخی نی له تۆ و گوپی له و قسه سه نگی ن
داوایکا
ئه کا ل، 66

گوێ، درک پێکراوه، خوگیلکردن سه نگی ن، درک بۆ کراوه، له م به یته ی شاعیردا بنه ره ته کانی درکه ی بۆ ده ست نیشان کردوین درک پێکراو، درک بۆ کراو.

به لام له هه ندی له سه رچاوه دا خالی سییه م وه ک بنه ره ته کانی درکه دیاری نه کراوه، له به رامبه ر درک پێکراو زاراوه ی دهریری نی درکاو به کارهینراوه، له به رامبه ر درک بۆکراو زاراوه ی واتای درکاوی بۆ به کارهینراوه، به هه رحال هه رسێ بنه ره ته که گرنگی و تابه ت مه ندی خۆیان هه یه له درکه دا.

جۆره کانی درکه له شیعی ئه حمد موختاردا:

1- درکه له سیفه ت

2- درکه له خود

3- درکه له هاوگری

1- درکه له سیفەت:

درکهی ئاوه‌لناویشی پێده‌گوتریت: ئەم جوړه درکه‌یه وا دروست ده‌ییت که درکه‌که سیفەتی دیاری کراوی که‌سێک یان شتێک بدرکینیت، وه‌ک ئازایه‌تی، جوانی، گەرمی، هه‌ژاری،... واته‌ راسته‌وخۆ ئەو سیفەته‌ درناخت که مه‌به‌ستیه‌تی، به‌لکو هه‌لوپستێک پيشان ده‌دات له‌ وێوه‌ ئەتوانین سیفەته‌که‌ دیاری بکه‌ین، ئەتوانین ئەم جوړه‌یه‌ به‌ سیفەتی سیفەت بناسین (ده‌ریا جه‌مال، 2009: 248).

لۆمه‌مه‌که‌ که‌ من ئەمه‌وێت پرووبه‌رووت بئ‌ به‌رگ و پرووت و قوتم و مه‌یلی مه‌یلی هه‌تاو بيم ئەکه‌م ل، 97

بئ‌ به‌رگ و پرووت و قوتم، درک پێکراوه‌ لای هه‌موان پروون و ئاشکرایه‌، هه‌ژاری و فه‌قیری و ده‌ست کورتی، درک بۆکراوه‌ واته‌ شاعیر مه‌به‌ستیه‌تی سیفەتی خۆی بخاته‌ پروو که‌ هه‌ژاریه‌، که‌ ده‌لێت هه‌رچه‌نده‌ هه‌ژار و ده‌ست کورتم خه‌لکینه‌ مه‌نعم مه‌که‌ن که‌ عاشقی ئەو یاره‌ بووم که‌ وه‌ک هه‌تاو وایه‌ له‌ پرووناکی و جوانی و به‌خشنده‌یدا، لێره‌دا ئەوه‌مان پێده‌لێت که‌ یاره‌که‌ی له‌ پرووی مادیه‌وه‌ زۆر له‌مان بالا ده‌ستر بوون هه‌ر بۆیه‌ شاعیر خۆی ده‌کات به‌ هه‌ژاریکی فه‌قیر و ده‌ست کورت و پێده‌سه‌لات و ده‌پارێتوه‌ ده‌لێت لۆمه‌مه‌که‌ن، به‌م جوړه‌ درکانه‌ ده‌وتریت درکه‌ له‌ سیفەت یان ئاوه‌لناوی چونکه‌ وه‌سفی هه‌ژاری شاعیر ده‌کات و جوانی و به‌خشنده‌ی یار.

دوو جوړ درکه‌مان هه‌یه‌ له‌ سیفەت:

1-1- درکه‌ له‌ سیفەتی نزیک:

ئەو درکه‌یه‌یه‌ که‌ هه‌یج هۆیه‌ واسته‌به‌کی تیادا نه‌ییت بۆ گواستنه‌وه‌ی بیر له‌ په‌یوه‌سته‌وه‌ بۆ په‌یوه‌ستراو، بۆیه‌ درکه‌ی نزیکی پێده‌وتریت، چونکه‌ خوێنه‌ر راسته‌وخۆ لێی تێده‌گات و وه‌ری ده‌گریت، یان ئەو جوړه‌ درکه‌یه‌یه‌ که‌ به‌ ته‌واوه‌تی واتای مه‌به‌ست ده‌گێزێتوه‌ له‌ رینگه‌ی نزیکتین په‌یوه‌سته‌وه‌ (عه‌زیز گه‌ردی، 1972: 90).

له‌خه‌ وه‌لسن دره‌نگه‌ میلیله‌تی کورد هه‌موو ته‌ئریخی عالم شاهیدی فه‌زل و هونه‌ر تانه‌ خه‌و زه‌ره‌رتانه‌ ل، 157

له‌خه‌ وه‌لسن، درک پێکراوه‌، به‌ ئاکردنه‌وه‌، وریاکردنه‌وه‌، درک بۆکراوه‌، واته‌ له‌ شه‌رحی ئەم به‌ینه‌دا شاعیر درکه‌ی بۆ دروست کردوون له‌ وشه‌ی له‌خه‌ وه‌لسن که‌ مه‌به‌ستی شاعیر خه‌و نییه‌ به‌ مانای که‌لیمه‌ به‌لکو به‌ ئاگبوونه‌وه‌ و وریاکردنه‌وه‌یه‌ ده‌لێ و شیاربن له‌ به‌رامبه‌ر ئەو زوڵم و زۆرداریه‌ی که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا کراوه‌ له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتدراوانه‌وه‌، مه‌به‌ست له‌ درکه‌ له‌ سیفەتی نزیک ئەوه‌یه‌ که‌ دیلێن له‌خه‌ وه‌لسن یه‌کسه‌ر ئەتوانین درک به‌وه‌ بکه‌ین که‌ مه‌به‌ستی به‌ ئاگبوونه‌وه‌یه‌ واته‌ واتاکه‌ی نزیکه‌.

وتم به‌و حیزه‌ ئەمه‌رۆ رۆژی تۆیه‌ بخۆ دانئ‌ به‌ مه‌یلت لنگ له‌سه‌ر لنگ ل، 81

لنگ له‌سه‌ر لنگ، درک پێکراوه‌، پالداوه‌ و ئیسراحت و قاچ خستنه‌ سه‌ر قاچ، درک بۆکراوه‌، له‌م دێره‌دا درکه‌ی نزیکی له‌ وشه‌ی لنگ له‌سه‌ر لنگ بۆ دروست کردوون، مه‌به‌ستی شاعیر له‌ واتای درک بۆکراوه‌ ئیسراحت و پالداوه‌یه‌ واتاکه‌ی نزیکه‌، بۆیه‌ به‌ درکه‌ی سیفەتی نزیک به‌ کاری ده‌هینین.

2-1- درکه‌ له‌ سیفەتی دوور:

ئەو درکه‌یه‌یه‌ که‌ له‌ ئێوان هه‌ردوو واتا درکه‌یه‌یه‌ که‌دا چه‌ند ئێوه‌ندێک میانگیرێک هه‌ییت بۆ گه‌شتن له‌ په‌یوسته‌وه‌ بۆ په‌یوه‌ستراو، ئەمه‌ش به‌ ئاسانی ئەنجام نادریت (هه‌ژار فه‌قی صلیمان، 2014: 177). هه‌ر سه‌باره‌ت به‌م جوړه‌ درکه‌یه‌ عه‌زیز گه‌ردیش ده‌لێت: ئەو درکه‌یه‌ی که‌ زه‌ین به‌

هۆی چەند سەبارەت و باسیکەووە لە پەيوەستەووە بۆ پەيوەستراو بچیت، واتە ئەبیت دەلێلێکی زۆر هەبیت و هێنان و بردنێکی زۆر بکەیت تا بگەیت بەو سیفەتەي که رستەکە ئەي درکبیت، هەر لەبەر ئەوەش پێي دەگوتریت درکەي دوور (عەزیز گەردی، 1972: 91). ئەم جۆرە درکەيە لە درکەي نزیك کاریگەرتر و بەهێزترە چونکە ئەو شاعیر یان ئەو قسەکەرەي پەنا ئەباتە بەر ئەم جۆرە درکەيە پێویستی بە پاشخانێکی مەعریفی و کلتوری زمان هەيە.

ئەي خودا تاکەي لەدەرھەق من وەفاو بۆچ گۆلۆلەي بەختی من هەر ڕوو لە جینگەي لێژ ئەکا مەیلی نی یە
ل، 61

گۆلۆلەي بەخت، درک پێکراو، پێشەنسی و پێبەختی و بەد بەختی، درک بۆ کراو، واتە شاعیر مەبەستیەتی لە وشەي گۆلۆلەي بەخت درکەي دوورمان بۆ دروست بکات، کەمەبەست لە گۆلۆلەي کلاش یان شلیرە نییە بەلکو وات دورەکەي پێشەنسی و بئ بەختی و نەگبەتی شاعیرە، واتە درک بۆ کراو کە بئ بەختی پێشەنسیە، دەلێت: بۆ گۆلۆلەي بەختی من هەر ڕوو لە جینگەي لێژ ئەکات بۆیە بەختی من ڕۆژ بە ڕۆژ خراپتر ئەبیت و زیاتر ئەبیت، لێرە خۆنەر پێویستی بە مەعریفیەکی باش هەيە تا بتوانیت مەبەست لە گۆلۆلەي بەخت چییە، پێویستە بە عەعل لەو تیبگەين مەبەستی بئ شەنسی و بئ بەختی شاعیرە.

2- درکە لە خود:

ئەم جۆرە درکەيە بریتیە لە سیفەتێک یان چەند سیفەتێک دەگوتری کە تەنھا لەیەك شتدا هەن بەو شتان دەگەینە خاوەنی سیفەتەکان، کە مەوصوفە یان زاتە وەك: نانە خۆری، پێنج ئەنگوست، چلکی دەست، لەم جۆرە درکەيەدا لە سیفەتەووە بۆ مەوصوف دەچیت، بەلام لە جۆرەکەي پێشودا درکە لە سیفەتەووە بۆ سیفەت دەچوو ڕوونتر بلێین درک پێکراو سیفەتەو درک بۆکراو مەوصوفە (عەزیز گەردی، 1972: 91). عەزیز گەردی پێي وایە زۆر بەي ئەومەتەلانەي لە کوردەواریدا هەيە لەم جۆرە درکەيەن.

سەیری رەقیب کەوێک سەگە بۆ هەر لوورە لووری یە لە فیراقی جەمالەکەت ل،
مانگەشەو بە شەو
75

لەم بەیتەي شاعیردا هونەری درکەي خودی بەکارهێناو لە وشەي سەگە بۆ مانگەشەو دایە کە مەبەستی لە رەقیبە لە وەرینی رەقیبە کە وەك سەگ دەوهرێت لە یارەکەي کە وەك مانگەشەو پاك و نازدار بوو لە لایەك مەبەستی پاکي و پێگەردی یارەکەي بوو، لە لایەکیتردا پەندێکی کوردی هەيە کە دەلێت سەگ بە مانگەشەو وەرینە واتە کە مانگەشەو بوو هەمیشە سەگی ترسنۆک دەوهرێت چونکە بئ غیرەتە و هیچ توانایەکی نییە، سەگە بۆمانگەشەو، درک پێکراو، وەرینی رەقیب وەك سەگ، درک بۆ کراو، لە سیفەتەووە بۆ مەوصوف چوو.

2-1- درکە لە خودی نزیك:

درکەي خودی نزیك ئەو جۆرە درکەيەيە کە بیری مەرۆف بۆ گواستنەووەي مانا لە پێویستەووە بۆ پێویستراو نەکەوێتە زەحمەتەووە و بە ئاسانی و بە بئ واستەيەك بتوانیت لە مەبەستەکە بگات، بۆ نمونە هێمن لە بەسەرھاتەکەي خۆیدا باسی ژێک دەکات بە ناوی دایە مەرۆتەووە کە دەلێت دایە مەرۆتەي سەر سپی رەفیقی دایکم بوو، سەر سپی واتە بەسالچوو یان بە تەمەن بۆ ئەم مەبەستەش پێویستی بەهیچ نییە بە ئاسانی هەمووکەس تێدەکات سەر سپی بە واتای بەتەمەن دیت (احمد پارسا، 1397: 94).

ئیشارەي کرد ڕۆی یەعنی کە بۆ قەتلی لە پشتی چاوی یارۆ جینگەي سەد زولفەقار
دلێ عاشق
ئەگرم ل، 88

زولفەقار، درک پێکراو، خەنجەرەکەي ئیمامی عەلی، درک بۆکراو، لە شەرحی ئەم دێرەدا درکە لە نیوهدێری دووھەمدا دروست بوو کە لە وشەي زولفەقار دایە کە بە مانای کەلیمە نەھاتوو

بەلکو مەبەست لێی شمشیرەکەى ئىمامى عەلىيە کە درک بۆکراوه لە زمانى کورداندا باو بۆلەو، پاشان مەبەستى شاعىر برۆى ياره‌کەيه‌تى کە دەلێتبه کوشتنى ناشقان جیگای سەد زولفەقار ئەگرم، کەواتە برۆى ياره‌کەيه‌تى وه‌ك شمشیرەکەى ئىمامى عەلى وابوو کە عاشقانى پى کوشتوو وه‌ك چۆن بى پرواکانى پى ئەکوشتن ئەميش بە هەمان شيوه عاشقانى پێدەکوشت، ئەم نمونەيه بۆ خودى دورو نزيك بە کار دیت بەلام ئيمه بۆ نزيك بەکارى دەهينين.

2-2- درکە لە خودى دورو:

ئەمەيان پێچەوانەى درکەى خودى نزيكە ئەو درکەيه‌يه کە سيفه‌ته‌کە يان سيفه‌ته‌کان راسته‌وخۆ و بى ورد بوونه‌وه خودى شته‌کە نەدرکينن بەلکو بەچەند هۆ و سەبارەتێک هەبى کە سيفه‌ته‌کە يان ئەو سيفه‌تانه بگه‌يه‌زيت بە شته‌کە وه‌کو بۆ درکاندى ئادەمیزاد بلیى گيان دارێكى ره‌وانه ئەمەش پيوست بە لیکدانەوه دەکات (عەزیز گەردى، 1972: 91).

عاده‌تى ئەم چەرخه وايه ئەهلى دل شا هەميشه ماته پياده مەيلی چى فەرزین ئەکا غەمگین ئەکا
ل، 64

لەم دێرەدا شاعىر وشەى چەرخى بەکار هیناوه کە بەواتا دروستییه‌کەى خۆى بەکارنەهاتوو، واتە درکە لە چەرخ دایه کە مەبەست لە چەرخ واتە: زەمانه يان دونيا وای لێهاتوو ئەهلى دل بەلام نيوه‌دێرى ئەم بيه‌دا شاعىر درکەى لە خودى دورو بۆ دروست کردو غەمگین دەکات، لیره ئەهلى دل، غەمگین، شا، پياده ئەمانه هەموويان ئەو واتا سيفه‌تانه دەگه‌يه‌نن کە چەرخ بە واتای خۆى بەکار نەهاتوو، چەرخ درک پێکراوه ئاشکرا دياره، زەمانه دونيا درک بۆ کراوه، بە ئاسانى لێى تیناگه‌ين بە هۆى چەند وشەيه‌کى تره‌وه لە دێره‌کەدا لە مانى چەرخ تێدەگه‌ين. واتە لێره‌دا چەرخ دەيitte درکە لە زەمانه و دونيا لە خودى دورو.

درکە لە هاوگرى:

ئەم جۆره درکەيه هەميشه رسته‌يه‌وه لە دوو جۆره‌کەى دیکه زياتر بەکارى دەهينين لەم جۆره درکەيه‌دا مەبەست هۆگرى شتیکه واتە پشتى دەست گەستن، کەبە مانای سەرسورمانه (احمد پارسا، 1397: 95) ئيمه نەمان توانى لە ديوانه‌کەى شاعىردا درک بەم جۆره درکەيه بکەين.

جياوازی نيوان درکە و خواستن:

هەردوو هونەرى خواستن و درکە دوو هونەرى سەر بەيه‌ك زانستن کە زانستى پروونبێزیه، بۆيه ئاشکراو پروونه لە زۆر پرووه‌وه جياوازن و لە زۆر پرووه‌وه تەريب و وه‌ك يەکن، زۆر جار لێک نزيك ئەبنه‌وه و يەك ئەرك ئەبينن لە دووخالدا لیکچوون و جياوازیه‌کانيان دەخه‌ينه پروو:

1- جياوازی سەرەکی نيوان درکە و خواستن لە درکەدا رێگرى لەوه ناکریت کە مانا ئەسلییه‌کەى مەبەستیت، بۆ نمونە بەکەسێک دەلێن (دەست کورت) دەشیت سەرەرای هەژاری و فەقیری مەبەستى لە مانا ئەصليەکش بێت کە هەر بە مانای کەلیمە دەستى کورته واتە کورتى ئەدامى دەستى لێک بدریته‌وه. هەروەکا هەمى بەکارهینانى هونەرى درکە لای شاعىر.

2- لە پال هونەرى درکەدا کۆمه‌لێک بابەت دەشاردریته‌وه جا بەهەر مەبەستێک بێت، دەشیت بەهۆى رەخنه‌وه‌بیت، يان بەهۆ سياسيه‌وه يان بەهۆی شەرم کردنه‌وه يان هەر هۆکارێكى تر و بە ناراسته‌وخۆ دەبریت، بەلام مەبەست لەخواستن ئەركى خواستن کەمێک جياوازتره. لە خواستندا زياتر لیکچواندن رۆلى سەرەکی دەبينیت بە نەهاتنى لایه‌کان راسته‌وه خو خواستن دروست دەبیت، ئەحمەد موختار بە جياوازی درکە لە شیعره‌کانیدا خواستنى بە شيوه‌يه‌کى بەرچاو بەکارهیناوه.

3- ههردوو هونهری درکه و خواستن له دوو ئاستدان ئهوانیش درکه پئویستی به چوینراو پئوینراو نییه، بهلام خواستن ئه بیئت ئه م دوو بنه ره ته ی لیکچواندن په کیکیان بیئت بو ئه وهی خواستن دروست بیئت.

ئه نجام:

- له کو تایی توئینه وه که ماندا توانیمان بگهین به چند ئه نجامیک
- 1- له دهقه شعریه کاندای ئه م زانستهی زور به وردی و هونه ریانه به کاریه پناوه له دروستکردنی وینه شعریه کاندای، ئه مهش به هوی کاریگری شاعیرانی پئشخوی و شاعیرانی نه ته وهی دراوسیکانه وه بووه، چونکه راسته خو کاریگری شاعیرانی له سه ربووه بوئه ئه میش زور شاره زیانه توانیوه تی بره و به م زانسته بدات، وینهی درکهی تایهت به خوی هیه له دهقه شعریه کاندای.
 - 2- په کئی له سیما تایه ته کانی شعریهت به کاره پنانی هونه ره کانی پرونیژییه، شاره زابوونی شاعیر و به ئاگابوونی له قورعانی پیروز به ناشکرا دیاره و ده بینریت، ئه هس بو هوه ته هوی پیگه یاندنی ئه و شاعیرانه له و سه رده مه دا. لیکدانه وه شیکردنه وهی شیعه کانی شاعیر له ریگه ی ئه م هونه رانه وه تیگه شتن ئاسان ده کات و چیرۆکی شیعی زیاتر ده کات.
 - 3- دوا هونه ری پرونیژی هونه ری درکه یه، ئه م هونه ره به کاره پنانی ته کنیکه کانی شاردته وه، هاوواتا نامازه ی خیرایه به هونه ریکی بهرز و کاریگر داده نریت، ده ریرین کورت و پوخت و چر ده کاته وه، شاعیریش وه که ره خنه گریکی بواری کومه لایه تی و سیاسی و ئاینی و ده ریرینی ئه م ره خنانهش له ریگه ی شیعه وه به شاره وهی ده بیئت ئه مهش لیهاتووی شاعیری بو ده ر خستووین.
 - 4- خواستن له دهقه شعریه کانی شاعیردا، هونه ریکه توانای خو لقاندنی شعریهت و لادانی زوره بو تیگه ل کردن و گواستنه وهی تایه ته مندی شته کان و له چیدانانیان، ئه م هونه رهش وه که هونه ریکی بهرز به کارهاتوو به هونه ریکی پوخت و چر ناسراوه، شاعیر له هونه ری درکه دا نه یوانیوه وه که پئویست نمونه گه لیکمان بو دروست بکات به جیاوازی هونه ری خواستن.

سه رچاوه کان:

به زمانی کوردی:

کتیبه کان:

ئیدریس عبدا لله، (2014)، کووانه کانی ره وان بیژی، چاپی په کهم، هه ولیر،
ئیدریس عبدا لله، (2011)، لایه نه ره وان بیژی به کان له شیعی کلاسیکی کوردیدا، (به نمونه ی
حه مدی و حاجی قادری کویدا)، چاپخانه، هاشم، هه ولیر.

ئیدریس عبدا لله، (2012)، جوانکاری شیعی کلاسیکی کوردی، دهزگای توئینه وه و
بلاوکردنه وهی موکریان، چاپی په کهم، هه ولیر.

احمد پارسا، (1397)، پرونیژی له ئه ده بی کوردیدا، سنندج، چاپ نالی.

دهریا جه مال حه ویزی، (2009)، وینه ی پرونیژی له کومه له شیعی شه هید به ته نیا
پیا سه ده کاتی قوبادی جه لیل زاده، سلیمانانی.

ره‌فیک حیلمی، (1941)، شعرو ئەدەبیاتی کوردی بەرگی یەکه‌م، بغداد.
عیزەدین مصتفی رەسوڵ، (2016)، دیوان ئەحمەد موختار جاف، چاپ تهران، پەنجەرە.
عزیز گەردی، (1972)، رەوانیژی له ئەدەبی کوردیدا، بەرگی یەکه‌م، بغداد.
مارف خەزەندار، (2010)، میژوووی ئەدەبی کوردی، بەرگی چوارەم، چاپی دووهم هەولێر،
بلاوکراوەی ئاراس.
محسین ئەحمەد مصتفی گەردی، (2013)، بەهاری رەوانیژی، واتاناسی، پروونیژی، جوانکاری،
هەولێر، چاپی یەکه‌م.
هەژار فەقی صلیمان حسین، (2014)، پروونیژی له شیعی مەحویدا، چاپخانه، سەردەم،
سلیمانی.

نامە ی زانکۆی:

عبدول سەلام سالار، (2010)، هونەری رەوانیژی له شیعی نالی، نامە ماستەر، کۆلیژی
زمان، سلیمانی.
نەوزەت احمد عسمان، (1991)، پروونیژی له شیعی کلاسیکی کوردیدا، بەنمونه مه‌لای
جزیری و نالی، نامە ماستەر، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی صلاح‌دین.

Hemn Karim M. Salih, (2016), Runbêjîyê di helbestên Ehmed Muxtar Caf de, Teza Lîsansa
Bilind, Zanîngeha Yuzuncu Yilê, Wan.

کتیبه فارسی و عەرەبییەکان:

الدكتور احمد مطلوب و الدكتور كامل حسن البصير، (1982)، البلاغة و التطبيق، الوزارة التعليم العالي و بحث العلمي،
التبعة الاولى.

تفتازاني، (1325)، سعده‌دين مسعود بن عمر، المتول، شرح تلخيس المفتاح، بيروت، دار الحياء التراس العربي.

شميسا، سيروس، (1381)، البيان، انتشار، نوهم، تهران، قردوس.